DEVRİMCİ İŞÇİ

ÖZEL SAYI 2 16.01.1987

ALMANYA BÖYLE DEVAM EDEMEZ!

25 Ocak'ta yapılacak Genel Seçimler F. Almanya'daki siyasal yaşamı olabildiğince canlandırmış bulunuyor. İrili ufaklı bir yığın parti, seçmenin desteğini alabilmek için yoğun bir propaganda ve eylemlilik içine girmiş bulunuyor. İşsizlik, çevre kirliliği, Atom Reaktörleri, barış, silahsızlanma, sendikal ve diğer demokratik hak ve özgürlükler, ekonomik durum, dış politik ilişkiler gibi sorunların yanısıra Yabancılar Sorunu da yeniden yoğun bir şekilde siyasal arenaya çıkmış durumda.

Çeşitli partilerde değişik şekilde ifade bulan burjuva politikaları tarafından yönlendirilen bu süreçte topluma benimsettirilmeye çalışılan temel slogan şu olmaktadır: *"Böyle devam et, Almanya!"* Oysa, tartışılan sorunların ağırlığı ve karekteri Almanya'daki siyasal ve toplumsal ilişkilerin bugünkü gibi devam etmemesi gerektiğini göstermektedir.

* * *

25 Ocak'taki Genel Seçimleri etkileyen çok sayıda faktörden sözetmek mümkündür. Bunlardan bir kaç tanesini şöyle sıralayabiliriz:

** Seçim platformunun gündemi büyük ölçüde burjuva politik akımlar ve güçler tarafından belirlenmektedir. Toplumun geniş bir kesimi, kendisine sunulan seçeneklerden esas olarak ikisini, Hıristiyan Demokrat çizgi ile sosyal demokrat çizgiyi tercih etmek konumundan henüz daha kurtulmuş, bu tür bir çemberi kırabilmiş değildir.Kapitalist sistemin 70'li yıllarda içine girdiği krizi yönetme ve atlatma konusunda sağcı-otoriter eğilimin sosyal demokrat eğilime göre daha başarılı bir politika izlemiş ve üretmiş olmasının sonucunda seçmen çoğunluğunun tercihi bu eğilime yönelmiştir. Sosyal demokrasinin halen yaşamaya devam ettiği çıkışsızlığın da yardımıyla, sağcı-otoriter eğilimin F. Almanya'daki izleyicisi CDU-CSU, FDP'nin de desteğiyle iktidar olmuştur. Bu partiler, "Sosyal Refah Devleti"nin bir çok özelliğine saldırarak, işçi sınıfının, diğer çalışan kesimlerin ekonomik, demokratik, toplumsal ve siyasal mevzilerini dağıtmaya yönelmiştir. Sosyal ve ekonomik haklarda kısıtlamya başaran bu siyaset sayesinde ekonomik durumda belli bir düzelme sağlanmış; işsizliğin artması, çeşitli toplum kesimlerinin sıkıntı içinde yaşamaya mahkum edilmesi pahasına enflasyon düşürülebilmiş, Mark dünyapiyasasında değer kazanabilmiştir. Geri bıraktırılmış ülke halkları üzerindeki emperyalist sömürünün yoğunlaşması ile Almanya içindeki çalışan kesimlerin ekonomik ve sosyal haklarındaki kısıtlamalar sayesinde ulaşılan bu sonuç, seçimler sürecinde CDU-CSU'nun seçmen çoğunluğu tarafından yeniden tercih edilmesi ihtimalini güçlendiren etkenler olmaktadır. Bu sürece, ideolojik planda ırkçı ve milliyetçi söylemlerin belirgin bir şekilde öne çıkarılması, siyasal planda da otoriter merkezileşme, baskı aygıtlarının güçlendirilmesi ve toplum üzerindeki denetimin artırılması ile toplumsal eşitsizliklerin yabancılar alanında daha da katılaştırılarak sürdürülmesi gibi gelişmeler eşlik etmiştir. Alman egemen sınıflarının ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla burjuva demokrasisi gözle görülür bir daralmaya uğramış, Alman toplumunda varolan geleneksel bazı eğilimlerin depreştirilip körüklenmesi sayesinde anti-demokratizm yaygın bir davranış biçimi haline gelmiştir.*

** Bu seçimlere Alman işçi sınıfı ve diğer çalışan kesimler bir çok bakımdan silahsızlandırılmış bir şekilde katılmaktadırlar. Bu olgu iki düzeyde kendisini göstermektedir. Birincisi, bu seçimlerde işçi sınıfı kendi bağımsız siyasi gücü ile yer alamamakta, işçi sınıfının devrimci sosyalist seçeneği, topluma sunulamamaktadır. İkincisi, işçi sınıfının ve diğer çalışan kesimlerin ekonomik-demokratik taleplerini savunan örgütlenmelerin önderlikleri, emekçi kitlelerin potansiyelini ve gücünü burjuva politik seçeneklerden birisinin peşine takmış bulunmaktadır.*

** Seçimler, büyük bir toplumsal eşitsizliğin varlığı şartlarında yapılmaktadır. Almanya'nın ekonomik ve toplumsal hayatında önemli bir güç olan yabancılar, her türlü demokratik ve siyasal haklardan yoksun bulunmakta, seçmen bile olamamaktadırlar. Yüzbinlerce yabancı kendilerini ilgilendiren konuların hiçbirisinde*

söz söyleme, tavır belirtme, tercihte bulunma hakkına sahip değildir. Bu denli büyük haksızlıklarla yıllardır karşı karşıya bulunan yabancılar ve özellikle Türkiyeliler, kendi bağımsız, demokratik ve kitlesel birliktelikleri ve örgütlenmelerini yaratamadıkları için gelişmelere müdahale edememektedirler. Genel Seçimler, yabancıların ve biz Türkiyeli emekçi ve ilerici güçlerin **"biz de varız!"** *deyip ortaya çıkamadıkları, demokratik kitlesel eylemlilikler ve faaliyetlerle gelişmeleri etkileyemedikleri şartlarda yapılmaktadır. Yabancıların çeşitli yollarla toplumsal-siyasal arenaya çıkmayı başaramadıkları bir evrede, seçimlerin yabancıların lehine sonuçlar yaratması beklenemez.*

Yabancılar ve Seçimler

Bir bölümü yukarda sıralanan faktörler tarafından belirlenen Genel Seçim süreci yabancılar yönünden ne anlam taşımaktadır?

Soruyu şöyle de sorabiliriz:

Federal Almanya'daki Genel Seçim sürecini belirleyen faktörlerden birisinin yabancılar olması nasıl mümkün olabilmektedir?

Bu soruya, seçimler karşısında yabancıların konumu ile seçimler sırasında yabancılara yüklenen fonksiyonları tanımlayarak cevap vermek gerekmektedir.

Daha önceki bölümde belirtildiği gibi, F. Almanya seçimlerinde yabancıların oy kullanma, yani kendilerine sunulan seçeneklerden herhangi birisini tercih etme ve bu tercihini oyuyla belirtme hakkı bulunmamaktadır. Yabancıların siyasal süreçlerden dışlanmış olması, aslında onların toplumsal hayatta eşit olmayan bir konuma mahkum edilmiş olmalarından ileri gelmektedir.

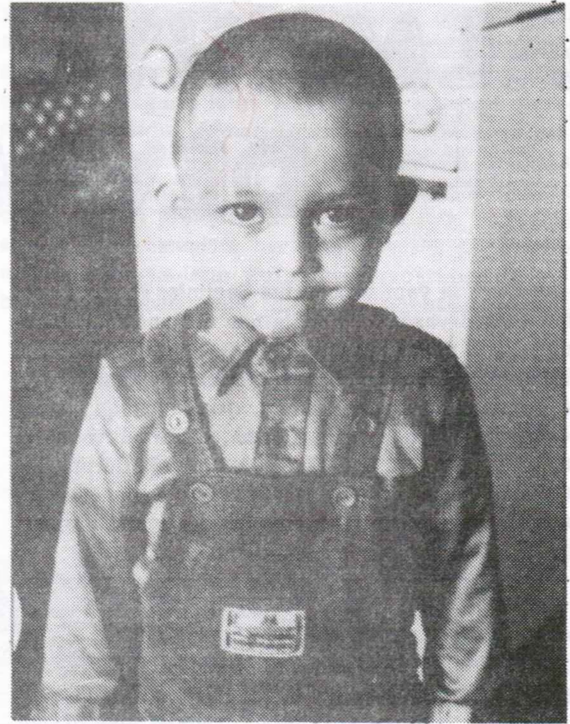
Bu şekilde bir konuma mahkum edilmiş bulunan yabancılara seçimler sırasında yüklenen misyonlar ise daha ilginçtir. Seçimlere katılan her parti, kendisini tanımlarken yabancılar konusunu bir araç olarak kullanmakta; her parti kendi proğramının başarısı için yabancılara özel bir misyon yüklemektedir. Bu misyon, bilindiği gibi çoğu kez olumsuz değerlerle yüklü bulunmaktadır. İyiniyetli ve insani duygularla yapılmış ve gerçek hayatta herhangi bir anlam ifade etmeyen açıklamalar bir yana bırakılırsa, partilerin hiçbirisi yabancıların Almanya'daki konumunu ciddi bir şekilde sorgulamamakta; kendi sistemlerinin büyük bir ayıbı haline gelen yabancıların eşitsiz bir konumda oluşunu kabullenmekte ve Alman toplumunun da bu ayıbı kabullenmesi için çaba harcamaktadır. Bir bakıma yabancılar, Alman egemen güçlerinin işledikleri toplumsal suçlara Alman toplumunun da ortak edilmesi politikasının en temel aracı haline getirilmektedir.

* * *

Almanya'da yürürlükte bulunan sistemin toplumsal, siyasal, kültürel düzeyleriyle yabancılar arasında kurulmuş bulunan bu ilişkinin içeriği ve biçimi değişmek zorundadır. Bu değişikliğin basit önlemlerle, sınırlı yasal düzenlemelerle sağlanması mümkün değildir. Yabancıların mahkum edildiği toplumsal eşitsizlik konumu kökten ortadan kaldırılmadığı ve bu eşitsizliği yaratan ekonomik-siyasal-toplumsal yapılarla ideolojik-kültürel değerler esaslı bir değişime uğramadığı sürece yabancıların konumunda olumlu bir gelişme yaşanamıyacağı gibi, sistemle yabancılar arasındaki ilişki de doğru ve gerçekçi bir temele oturtulamaz.

Bütün bunlar temel bir gerçekte, somut bir olgu da düğümlenmiş bulunmaktadır: Yabancılar bu ülkede her alanda ve her anlamda eşit bir konuma sahip olmalıdır. Yabancıların Almanlarla her alanda eşit bir statüde olmasının ahlâki, ideolojik, siyasal, ekonomik v.b. bir çok sebebi bulunmaktadır. Bu sebepleri yabancıların şu anda içinde içinde bulundukları konum ile demokratik sistemin zorunlulukları yaratmaktadır.

Herkesin bildiği gibi, yabancılar 1987'ye ve Genel Seçimlere, yabancılar yasasının insanlık düşmanı

"Eşit haklar istiyorum."

maddeleri altında ezilerek girmektedirler: Şöyleki:

- Aile bütünlükleri engellendi, çocukları ana-babalarından, eşler birbirinden ayrı yaşamak zorunda bırakıldı.

- İşsizlikten en fazla yabancılar etkilendi.

- Gençler, eğitimin, meslek eğitimin ve işyeri sorunlarının kıskacında bırakıldı.

- Yabancıların geniş bir kesimi gelecek güvencesinden yoksun bırakıldı.

- Yabancılar, yarınlarını ve kendi geleceklerini kendileri belirleyemeyen bir topluluk haline getirildi.

- Yabancılar arasında en büyük kesimi oluşturan Türk ve Kürt işçileri T.C. devletinin ekonomik, siyasi ve ideolojik saldırılarına karşı savunmasız ve desteksiz bırakıldı.

— Alman faşistlerinin Türkiyelilere yönelik saldırıları için yaratılan uygun ortam halen devam ettiriliyor.

- Sınırlar yabancılara kapatıldı, iltica hakkı gaspedildi.

...

Örnekleri ve kanıtları çoğaltmak mümkündür. İşte seçimler yabancıların ve biz Türkiyelilerin bu ülkede mahkum edildiğimiz eşitsizliklerin bir kere daha sergilendiği bir olay olmuştur.

BİZ
Ne İstiyoruz?

Yabancıların katılımının fiilen ve yasal olarak engellendiği bu seçimler sürecinde, bizlerin seçme-seçilme hakkı talebimiz son derece meşru bir taleptir. Bu talep, her alanda eşit haklar mücadelesinin bir parçasıdır.

Yabancıların seçme ve seçilme hakkından yoksun bırakılmış olmaları, açıktır ki onların eşit olmayan bir toplumsal statüde yaşamak zorunda bırakılmış olmalarından ileri gelmektedir. Bu nedenle, bizler, esas olarak ve öncelikle bu statünün değişmesini istiyor ve bu uğurda mücadele edilmesini öneriyoruz. Bu mücadelenin bir parçası olarak savunduğumuz seçme ve seçilme hakkı, dil bilen, ya da maddi durumu iyi, veya Türk ve Kürt işçilerini gerici değerler etrafında örgütleyip baskı altına alarak belirli bir kitleye kendisini desteklettirmeyi başarmış kişilerin meclise girmesini, federal mecliste; ya da eyalet yönetimlerinde söz sahibi ve yetkili olmasını hedefleyen bir talep değildir. Biz, yabancı emekçilerin ve ailelerinin kendileriyle ve içinde yaşadıkları siyasal-toplumsal ilişkilerle ilgili söz ve karar sahibi olmalarının bir parçası olarak kullanılacak bir seçme-seçilme hakkı istiyoruz.

Açıktır ki, bu anlamdaki bir hakkın elde edilmesi, ancak yabancıların her alanda eşit bir toplumsal konuma sahip olmalarından geçecektir.

Yine açıktır ki, eşit bir toplumsal konuma sahip olabilmek, ancak böyle bir eşitliği kabul edebilecek bir siyasal-toplumsal sistemin varlığında mümkün olabilecektir.

Yabancıların bu taleplerle yüklü bulunan haklı ve meşru mücadeleleri, açıktır ki, Almanya'daki ezilen sınıfların mücadelesiyle paralellik içindedir.

Demokratik ve ekonomik haklarını koruma ve genişletme mücadelesi veren Alman emekçilerinin mücadelesiyle, eşit bir toplumsal konum elde etme hakkını gerçekleştirmeye çalışan yabancıların mücadelesi birbirini tamamlayan bir mücadeledir.

Alman emekçileri, yabancıların eşit bir toplumsal konuma kavuşması için mücadele etmeden ekonomik-demokratik haklarını koruyamaz, savunamaz, kendi lehine ve çıkarına olan bir siyasal-toplumsal ilişkiler sistemine ulaşamaz. Türkiyeli emekçiler de, Alman işçi sınıfının ve ilerici güçlerinin haklı ve meşru mücadelesine katılmadan eşit bir toplumsal statüye kavuşamaz.

Yabancıları, yasal bakımdan eşit bir statüye kavuşturmak, Almanya'daki yabancılar sorununu çözmeyecektir. Yabancılar, -yabancı sermayedârlar değil, yabancı emekçiler- bu toplumda her bakımdan fiilen eşit haklara kavuşup bunları gerçekleştirmeye başlamadan bu sorunun çözülemeyeceği görülmelidir.

Yabancıların Almanya'da eşit olmayan bir konumda bulunuşunun tek nedeni, devlet aygıtlarıyla yabancılar arasındaki ilişkinin anti-demokratik oluşu değildir. Sadece son bir kaç yılda değil, buraya gelişlerinden itibaren sistemin yabancılara karşı davranış şekli anti-demokratik olmuştur. Bu durum gizlenemez bir gerçektir. Gizlenemez bir başka gerçek de şudur: Devletin ve siyasi iktidarın yabancılara karşı anti-demokratik tutumu son bir kaç yılda hem yaygınlaşmış, hem de katılaşmıştır. Böylece bu anti-demokratik ilişki resmileşip-meşrulaşmıştır.

Yabancıların bu ülkede eşit olmayan bir konumda bulunuşuna esas kaynaklık eden şey bu olmakla birlikte; Alman toplumunun yabancılara bakış şekli de eşitsizliğin ve haksızlığın zeminini oluşturan diğer bir faktör olmaktadır. Devlet politikalarının da etkisiyle, Alman toplumu, yabancıları, özellikle de Türk ve Kürt işçilerini hor gören, geri, ilkel ve çağdışı bulan bir anlayışa ve değerler sistemine sahiptir. "Üstün ırk" olduğuna inandırılanlar, kendileri gibi fiziksel, moral, ahlaki özelliklere sahip olmayan toplulukları küçümseyip, fırsat bulduğunda tepelerine binmektedir. Bu tür değer yargılarında ve yaklaşımlarda son dönemlerde görülen kısmi değişmeler henüz yabancıların, sokaktaki, okuldaki, işyerindeki konumunda önemli bir değişme yaratmamıştır.

Bu bakımdan, eşit haklar mücadelesi, sadece devletin ve siyasi iktidarların yabancılara karşı daha demokratik davranmasını sağlama amacıyla sınırlandırılamaz. Bu mücadele, Alman toplumundaki hakim anlayışın, ideolojik, kültürel, ahlaki değerlerin değişmesini ve insanileşmesini de içermek durumundadır. Böyle bir görev büyük ölçüde Alman ilerici, demokrat ve sosyalist güçleri tarafından yerine getirilebilir. Böyle olmakla birlikte, yabancıların da bu alanda yapabilecekleri önemli şeyler vardır. Yabancılar, kendi demokratik kitlesel örgütlenmeleri ve kendi imkanlarıyla bu toplumun sınırlı da olsa bazı kesimlerinin değer yargılarında değişikliklerin olabilmesini sağlayabilirler. Nitekim, son yıllarda bunun örnekleri görülmüştür. Ağırlıkla yabancıların çabaları sonucu bazı çevrelerin yabancılarla ilgili yaklaşımları değişmeye başlamıştır.

Yabancılar lehine bu alanlarda da bir takım gelişmelerin olabilmesi, bizlerin de çabalarından geçecektir. Alman işçi ve emekçileri arasında yabancılarla ilgili oluşturulmuş bulunan olumsuz değer yargılarını, ideolojik-kültürel şartlanmışlıkları, kendisi gibi olmayanları küçük görme şeklindeki anlayışları, insanı değil parayı ve devletini düşünen siyasal yaklaşımları etkisizleştirmek, biraz da yabancılara düşen bir görev olmaktadır. Bu görevin yerine getirilmesi için Alman halkıyla yabancılar arasındaki sınırlı iletişim kanallarını zorlayıp her alanda yeni iletişim kanalları yaratmak zorunludur.

Seçimler sürecinin bir kere daha apaçık sergilediği gerçeklerin bizlere yüklediği görevler en anlamlı şekliyle ancak Türkiyeli emekçilerin en geniş demokratik kitlesel örgütlenmelerinin yaratılmasıyla yerine getirilebilir. Türkiyelilerin bugünkü bölünmüşlük durumu, solun küçük gruplar halinde yaşıyor olması durumu devam ettiği sürece bu mücadelenin başarısından sözedilemez. Genel Seçimler, Türkiyeli emekçilerin demokratik-kitlesel birlikteliklerini yaratma görevinin ertelenemez bir görev olduğunu çarpıcı bir şekilde açığa çıkarmıştır.

Yabancı halkın yerli halkla fiilen eşit bir konuma gelmesi; eşit haklar mücadelesinin gerçekleşmesi uzun vadede kazanılabilecek bir şeydir. Alman ve Türkiyeli topluluktaki mevcut ideolojik, kültürel, siyasal v.b. değerlerde belli değişikler yaratılmadan bu mücadelenin başarıya ulaşması mümkün değildir. Bu değişikliklerin gerçekleşmesi ise, yerli ve yabancı toplulukların ilerici, demokrat ve sosyalist güçlerinin bilinçli mücadelesinden geçecektir.

* * *

Bir kaç yıldır Almanya'yı yönetmekte olan koalisyonun yönlendirici gücü durumundaki CDU, *"Böyle devam et, Almanya!"* sloganını seçimlerin en önemli sloganı olarak kullanmaktadır.

Böyle devam etmesi istenen Almanya'nın işçiler, diğer emekçiler, gençler, emekliler, kadınlar, işsizler ve yabancılar yönünden haksızlıklarla ve eşitsizliklerle dolu bir Almanya olduğu bilinmektedir. Bazı partilerin, bu haksızlıklar ve eşitsizlikler karşısında aldığı tutumun gerçekci olmadığı, sorunların bu partiler tarafından bir propaganda malzemesi olarak kullanıldığı da bilinmektedir.

BİZ DİYORUZ Kİ

Almanya böyle devam edemez, etmemelidir!..

Eşitsizlik yabancıların kaderi değildir. Alman halkı, yabancılara karşı uygulanan eşitsizlik ve haksızlık politikalarını onaylayarak kendi sorunlarını çözemez; özgür ve mutlu bir yaşam süremez.

Almanya böyle devam edemez, etmemelidir!..

Derin toplumsal eşitsizliklerle yüklü, nüfusun geniş bir kesiminin ve çalışanların baskı altında tutulduğu bir sistem, kendisini böyle devam ettirdiği sürece başka sorunlarla yüzyüze gelmeye mahkumdur.

Almanya böyle devam edemez, etmemelidir!..

• Tüm yabancı topluluklar her alanda eşit bir konumda olmalıdır.

• Yabancılara her konuda söz ve karar hakkı tanınmalıdır.

• Yabancılara seçme ve seçilme hakkı verilmelidir.

• Yerli ve yabancı tüm emekçi ve çalışan kesimler üzerindeki baskı ve kısıtlamalar kaldırılmalıdır.

• Almanya'da yaşayan toplulukların bir bölümüne yasaklanan bir genel seçim sonuçlarına, seçimlere katılmayanların razı olmasını beklemek anti-demokratizmden başka bir şey olamaz. Almanya demokratik bir ülke olduğunu iddia ediyorsa bu çelişkiyi gidermek zorundadır. Alman toplumu, demokrasiye gerçekten inanıyorsa, davranışlarıyla, oylarıyla ve başka yöntemlerle devletin ve siyasi iktidarın yabancılara karşı izlediği politikaların değişmesi için mücadele etmelidir. Yabancılara her alanda eşitlik sağlanması için uğraşmayanların yarın anti-demokratizmin kurbanı olmayacaklarının hiç bir garantisi yoktur.

Evet, Almanya böyle devam edemez, etmemelidir!..

• KOŞULSUZ SEÇME VE SEÇİLME HAKKI!

V.i.S. D. P.: Saffet Soylu
c/o Kulturzentrum
Karolinenstr. 1 a
2000 Hamburg 6